BENDROJO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. birželio 14 d.*

„Valstybės pagalba – Su „Ryanair“ ir jos patronuojamąja bendrove „Airport Marketing Services“ sudarytos sutartys – Rinkodaros paslaugos – Sprendimas, kuriuo pagalba pripažįstama nesuderinama su vidaus rinka ir nurodoma ją susigrąžinti – Pranašumas – Realaus poreikio kriterijus – Pagrindinių teisių chartijos 41 ir 47 straipsniai – Teisė susipažinti su byla – Teisė būti išklausytam“

Byloje T-79/21

Ryanair DAC, įsteigta Sordse (Airija),

Airport Marketing Services Ltd, įsteigta Dubline (Airija),

atstovaujamos advokatų E. Vahida, F.-C. Laprévote, V. Blanc, S. Rating ir I.-G. Metaxas-Maranghidi,

ieškovės,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą L. Flynn, J. Carpi Badía ir C. Georgieva,

atsakovę,

palaikomą

Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos A. Maceroni ir A.-L. Meyer,

įstojusios į bylą šalies,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį per pasitarimus sudarė teisėjai M. J. Costeira (pranešėja), M. Kancheva ir P. Zilgalvis,

posėdžio sekretorė S. Spyropoulos, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2022 m. spalio 20 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: anglų.

priima šį

Sprendimą [1]

[*Praleista*]

I. Ginčo aplinkybės

A. Nagrinėjamos sutartys

2 Pirmoji ieškovė *Ryanair DAC*, buvusi *Ryanair Ltd*, yra Airijoje įsteigta oro transporto bendrovė, kasdien vykdanti daugiau nei 2 000 skrydžių 209 kryptimis į 33 Europos ir Šiaurės Afrikos šalis. Antroji ieškovė *Airport Marketing Services Ltd* (toliau – AMS) yra *Ryanair* patronuojamoji bendrovė, teikianti rinkodaros strategijos sprendimus, o pagrindinė jos veikla – reklamos vietos *Ryanair* interneto svetainėje pardavimas.

3 *Aéroport de Montpellier Méditerranée* (Monpeljė Vidužemio jūros oro uostas; toliau – Monpeljė oro uostas) yra maždaug 7 km nutolęs nuo Prancūzijos Oksitanijos regiono Hero departamento sostinės Monpeljė centro. Šiame oro uoste vykdomi komerciniai vietiniai ir tarptautiniai skrydžiai.

4 Monpeljė oro uostą 1964–2009 m. valdė *Chambre de commerce et d'industrie de Montpellier* (Monpeljė pramonės ir prekybos rūmai; toliau – CCIM), kurie vėliau buvo prijungti prie *Chambre de commerce et d'industrie de l'Hérault* (Hero pramonės ir prekybos rūmai). 2009 m. birželio 23 d. jie buvo perduoti akcinei bendrovei *Aéroport Montpellier Méditerranée* (toliau – AMM), kurios 60 % kapitalo priklauso Prancūzijos valstybei, 25 % – CCIM, 7 % – Hero departamento tarybai, 6,5 % – Oksitanijos regionui, 1 % – Aukso krašto komunų aglomeracijos bendruomenei, o 0,5 % – Monpeljė Vidužemio jūros metropolijai.

[*Praleista*]

6 *Association de promotion des flux touristiques et économiques* (Turistinių ir ekonominių srautų skatinimo asociacija; toliau – APFTE) – tai asociacija, kuri buvo įsteigta 2010 m. birželio mėn. CCIM iniciatyva, bendradarbiaujant su keliomis vietos ir regionų valdžios institucijomis, t. y. Langedoko-Rusijono regiono taryba (dabar – Oksitanijos regionas), Hero departamentu, Monpeljė aglomeracijos bendruomene (dabar – Monpeljė Vidužemio jūros metropolija), Aukso krašto komunų bendruomene (dabar – Aukso krašto aglomeracijos bendruomenė), Monpeljė miestu (toliau – APFTE viešieji nariai), ir dalyvaujant kelioms vietos įmonėms.

7 APFTE įstatuose nurodyta, kad jos veiklos tikslas – „teritorijoje skatinti ir plėtoti turizmą, taip pat verslo turizmą, sudarant reklamos sutartis, perkant reklamą internete ir rinkodaros paslaugas ar kitomis reklamos priemonėmis, pavyzdžiui, dalyvaujant mugėse ir parodose, ir taip pritraukti klientų iš užsienio".

8 2010–2018 m. APFTE su ieškovėmis sudarė tris rinkodaros paslaugų susitarimų grupes (toliau – nagrinėjamos sutartys).

[1] Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano esant tikslinga paskelbti.

[*Praleista*]

B. Administracinė procedūra

13 2017 m. kovo 23 d. Europos Komisija gavo oro transporto bendrovės *Air France* skundą, jame tvirtinama, kad 2010–2015 m. APFTE bendrovei *Ryanair* suteikė neteisėtą valstybės pagalbą rinkodaros paslaugų sutarčių forma, kuriomis buvo remiama jos oro transporto į Monpeljė oro uostą ir iš jo veikla.

[*Praleista*]

C. Ginčijamas sprendimas

18 Užbaigusi oficialią tyrimo procedūrą Komisija 2019 m. rugpjūčio 2 d. priėmė Sprendimą C(2019) 5729 *final* dėl valstybės pagalbos SA.47867 2018/C (ex 2017/FC), kurią Prancūzija suteikė bendrovėms *Ryanair* ir AMS (toliau – pirminis sprendimas). 2020 m. spalio 13 d. Sprendimu C(2020) 6938 *final* Komisija ištaisė pirminį sprendimą (toliau – klaidų ištaisymas). 2020 m. lapkričio 19 d. ginčijamas sprendimas, kuris yra ištaisytas pirminis sprendimas, buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

[*Praleista*]

21 Trečia, vertindama ekonominį pranašumą Komisija pažymėjo, kad AMM sudarytos oro uosto paslaugų sutartys, kurių tikslas buvo nustatyti *Ryanair* komercinių skrydžių, vykdomų į Monpeljė oro uostą ir iš jo, finansines ir veiklos sąlygas, ir APFTE sudarytos nagrinėjamos sutartys yra nepakankamai susijusios, kad būtų galima jas nagrinėti kartu, ir nusprendė jas išnagrinėti atskirai. Ji manė, kad sudarydama tas sutartis APFTE siekė regioninės politikos tikslų, veikė tik kaip valdžios institucija ir neketino gauti finansinės naudos kaip privatus rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantis subjektas ir kad rinkodaros paslaugų pirkimas neatitiko realių poreikių, o veikiau buvo skirtas *Ryanair* skrydžiams iš Monpeljė oro uosto subsidijuoti, todėl rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto kriterijus netaikytinas. Ji pridūrė, kad net jei šis kriterijus būtų taikomas, jis nebūtų tenkinamas, nes pagal nagrinėjamas sutartis sumokėtos kainos neatitiko rinkos kainos. Atsižvelgdama į šias aplinkybes ji padarė išvadą, kad nagrinėjamomis sutartimis *Ryanair* buvo suteiktas ekonominis pranašumas.

[*Praleista*]

24 Komisija padarė išvadą, kad nagrinėjamos sutartys yra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

[*Praleista*]

II. Šalių reikalavimai

28 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

29 Komisija, palaikoma Tarybos, Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

III. Dėl teisės

A. Dėl esmės

[*Praleista*]

1. Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo teisės klaida, akivaizdžia vertinimo klaida ir motyvavimo stoka, nes Komisija nusprendė, kad rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto kriterijus netaikytinas

[*Praleista*]

a) Dėl ketvirtos dalies, grindžiamos ginčijamo sprendimo prieštaringumu dėl rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto kriterijaus taikymo

136 Ieškovės priekaištauja Komisijai, pirma, nusprendus, kad rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto kriterijus netaikytinas, ir, antra, dėl to, kad ji tą kriterijų taikė, siekdama nustatyti, ar APFTE turėjo „realų poreikį“ pirkti rinkodaros paslaugas iš ieškovių ir ar sumokėta kaina atitiko rinkos kainą. Jos teigia, kad iš jurisprudencijos ir Komisijos pranešimo dėl [SESV] 107 straipsnio 1 dalyje vartojamos valstybės pagalbos sąvokos (OL C 262, 2016, p. 1) matyti, kad „realaus poreikio“ kriterijus yra rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto kriterijaus variantas, kuris turi būti taikomas tik išimtinėmis aplinkybėmis, ir kad sandorio kainos palyginimas su rinkos kaina yra tipinis rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto kriterijaus elementas. Taigi, ieškovių teigimu, ginčijamo sprendimo motyvuojamojoje dalyje esama neatitikimų.

137 Komisija ginčija šiuos argumentus. Ji teigia, kad „realaus poreikio“ kriterijus nėra rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto kriterijaus variantas ir kad Pranešimo dėl valstybės pagalbos sąvokos dalyje, susijusioje su šiuo kriterijumi, nurodyta, jog „gali būti išimtinių aplinkybių, dėl kurių valdžios institucijos įsigytos prekės ar paslaugos gali nebūti laikomos įsigytomis rinkos sąlygomis, net jei tas prekes ar paslaugas ji įsigijo rinkos kainomis“; šį požiūrį patvirtino Bendrasis Teismas.

138 Be to, Komisija tvirtina, kad ginčijamas sprendimas nėra nei nenuoseklus, nei neaiškus. Šio sprendimo 180 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad rinkodaros paslaugos buvo įsigytos ne dėl „realaus poreikio“, o siekiant subsidijuoti *Ryanair* skrydžius į Monpeljė oro uostą ir iš jo. Paskui buvo paminėta, kad net jei rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto kriterijus būtų taikomas, jis nebūtų tenkinamas, nes rinkodaros paslaugų kaina neatitiko rinkos

kainos. Komisijos teigimu, antra analizės dalis neprieštarauja pirmajai, bet ją papildo ir joje paprasčiausiai alternatyviai išnagrinėti ieškovių ir kitų suinteresuotųjų šalių per oficialią tyrimo procedūrą pateikti argumentai.

139 Šiuo klausimu, pirma, primintina, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 69 punkto, valstybės pagalba laikomos bet kokios intervencijos, kad ir kokia būtų jų forma, kurios gali tiesiogiai ar netiesiogiai suteikti įmonėms pranašumą arba kurios turi būti laikomos ekonomine nauda, kurios ją gaunanti įmonė nebūtų gavusi įprastomis rinkos sąlygomis.

140 Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 71 punkto, sąlygos, kuriomis toks pranašumas buvo suteiktas, iš principo vertinamos taikant rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto kriterijų.

141 Norint nustatyti, ar šis kriterijus yra taikytinas, reikia kaip į atskaitos tašką atsižvelgti į ekonominį valstybės narės veiksmų pobūdį, o ne į tai, kaip ta valstybė subjektyviai manė veikianti arba kokias alternatyvias veiksmų eigos galimybes svarstė prieš priimdama nagrinėjamą priemonę (2017 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Komisija / Frucona Košice*, C-300/16 P, EU:C:2017:706, 27 punktas).

142 SESV 107 straipsnio 1 dalyje nedaroma skirtumo pagal valstybės priemonių priežastis ar tikslus (1974 m. liepos 2 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, 173/73, EU:C:1974:71, 27 punktas ir 2003 m. vasario 13 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-409/00, EU:C:2003:92, 46 punktas). Valstybės priemonėmis siekiamų tikslų pobūdis ir jų pateisinimas neturi jokios įtakos jų kvalifikavimui kaip valstybės pagalbos (2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *France Télécom / Komisija*, C-81/10 P, EU:C:2011:811, 17 punktas ir 2022 m. sausio 25 d. Sprendimo *Komisija / European Food ir kt.*, C-638/19 P, EU:C:2022:50, 122 punktas).

143 Kai taikomas rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto kriterijus, reikia išnagrinėti, ar ta pati priemonė įprastomis rinkos sąlygomis būtų taikoma privataus ūkio subjekto, esančio kuo panašesnėje į valstybės padėtyje. Kriterijus, kuris turi būti konkrečiai taikomas konkrečiu atveju, turi būti nustatytas remiantis, be kita ko, atitinkamos valstybės narės numatomų operacijų pobūdžiu (šiuo klausimu žr. 2018 m. kovo 6 d. Sprendimo *Komisija / FIH Holding ir FIH Erhvervsbank*, C-579/16 P, EU:C:2018:159, 52 ir 55 punktus).

144 Šiomis aplinkybėmis Komisija privalo atlikti bendrą vertinimą, atsižvelgdama į visas nagrinėjamu atveju svarbias aplinkybes, leidžiančias jai nustatyti, ar įmonė gavėja akivaizdžiai nebūtų galėjusi gauti panašių sąlygų iš privataus ūkio subjekto (šiuo klausimu žr. 2018 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *BTB Holding Investments ir Duferco Participations Holding / Komisija*, T-100/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:900, 264 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

145 Atliekant šią analizę reikia atsižvelgti tik į naudą ir įsipareigojimus, susijusius su valstybės narės, kaip privataus ūkio subjekto, o ne kaip viešosios valdžios funkcijų vykdytojos, padėtimi (žr. 2018 m. kovo 6 d. Sprendimo *Komisija / FIH Holding ir FIH Erhvervsbank*, C-579/16 P, EU:C:2018:159, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

146 Antra, reikia pažymėti, kad vien dėl to, kad šalys įsipareigojo viena kitai teikti paslaugas, įmonei skirta valstybės priemonė negali būti *a priori* pašalinta iš SESV 107 straipsnyje vartojamos sąvokos „valstybės pagalba“ taikymo srities (šiuo klausimu žr. 1999 m. sausio 28 d. Sprendimo *BAI / Komisija*, T-14/96, EU:T:1999:12, 71 punktą).

147 Vien to, kad valstybė perka prekes ir paslaugas, kurios tariamai buvo pasiūlytos rinkos sąlygomis, nepakanka, kad šis sandoris būtų laikomas įprastu komerciniu sandoriu, sudarytu sąlygomis, su kuriomis privatus ūkio subjektas būtų sutikęs. Tam tikromis aplinkybėmis būtina objektyviai nustatyti, kad valstybė turėjo realų poreikį įsigyti minėtas prekes ir paslaugas (šiuo klausimu žr. 1999 m. sausio 28 d. Sprendimo *BAI / Komisija*, T-14/96, EU:T:1999:12, 74–79 punktus).

148 Komisija realaus poreikio aiškinimą pateikė savo Pranešime dėl valstybės pagalbos sąvokos. Šio pranešimo 82 punkte, įtrauktame į 4.2 skirsnį „Rinkos ekonomikos veiklos vykdytojo kriterijus“, be kita ko, nurodyta, kad siekiant įvertinti, ar tam tikri sandoriai atitinka rinkos sąlygas, reikėtų atsižvelgti į visas svarbias konkretaus atvejo aplinkybes. Pavyzdžiui, gali būti išimtinių aplinkybių, dėl kurių valdžios institucijos įsigytos prekės ar paslaugos gali nebūti laikomos įsigytomis rinkos sąlygomis, net jei tas prekes ar paslaugas ji įsigijo rinkos kainomis.

149 Nors šis pranešimas nėra privalomas Bendrajam Teismui, vis dėlto jis gali būti vertingas šaltinis (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Čekijos Respublika / Komisija*, C-696/15 P, EU:C:2017:595, 53 punktą).

150 Nagrinėjamu atveju ginčijamo sprendimo 7.1.3.3 punkte „Rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio ūkio subjekto principo taikymas“, pirma, Komisija iš esmės pažymėjo, kad sudarydama nagrinėjamas sutartis APFTE siekė regioninės politikos tikslų, veikė tik kaip valdžios subjektas ir neketino gauti jokios finansinės naudos kaip rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantis privatus ūkio subjektas, išskyrus turizmo plėtrą regione. Ji pridūrė, kad APFTE rinkodaros paslaugų pirkimas neatitiko realaus poreikio, o iš tikrųjų buvo skirtas *Ryanair* skrydžiams iš Monpeljė oro uosto ir į jį subsidijuoti. Taigi ji nusprendė, kad rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto kriterijus netaikytinas. Antra, Komisija nurodė, kad darant prielaidą, jog minėtas kriterijus taikytinas, už įsigytas rinkodaros paslaugas sumokėtos kainos neatitiko rinkos kainos, todėl šis kriterijus nėra tenkinamas.

151 Taigi reikia konstatuoti, kad Komisija nusprendė, jog rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto kriterijus šiuo atveju netaikytinas dėl dviejų priežasčių, iš esmės susijusių, pirma, su tuo, kad APFTE veikė kaip viešosios valdžios subjektas, ir, antra, su tuo, kad APFTE rinkodaros paslaugų pirkimas iš ieškovių neatitiko realaus poreikio.

152 Kaip iš esmės teigia ieškovės, nė vienas iš Komisijos nurodytų motyvų negalėjo paneigti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto kriterijaus taikymo.

153 Viena vertus, dėl pirmojo motyvo, susijusio su tuo, kad APFTE veikė kaip valdžios subjektas, reikia pažymėti, kad, kaip iš esmės matyti iš šio sprendimo 142 ir 145 punktų, nors rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto kriterijaus taikymas turi būti nagrinėjamas neatsižvelgiant į viešosios politikos tikslus, tokių tikslų siekimas neužkerta kelio taikyti šį kriterijų.

154 Kita vertus, dėl antrojo motyvo, susijusio su rinkodaros paslaugų, kurios neatitiko APFTE realaus poreikio, pirkimu iš ieškovių, reikia pažymėti, kad, kaip iš esmės matyti iš šio sprendimo 146–149 punktų, nagrinėjant realų valstybės poreikį įsigyti prekių ir paslaugų iš esmės reikia išanalizuoti, ar privatus ūkio subjektas, esantis kaip galima panašesnėje į valstybės padėtyje, įprastomis rinkos sąlygomis būtų elgęsis taip pat. Kaip matyti iš šio sprendimo 143 punkto, toks vertinimas susijęs su rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto kriterijaus taikymu. Taigi šis Komisijos nurodytas motyvas taip pat neleidžia daryti išvados, kad rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto kriterijus netaikytinas.

155 Vadinasi, reikia konstatuoti, kad Komisija padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto kriterijus šiuo atveju netaikytinas.

156 Vis dėlto ginčijamo sprendimo 7.1.3.4 punkto pirmoje dalyje „APFTE bendrovėms „Ryanair“ ir AMS suteikto pranašumo apskaičiavimas“ Komisija konkrečiai išnagrinėjo, ar rinkodaros paslaugų pirkimas iš ieškovių atitiko realų APFTE poreikį.

157 Priešingai, nei teigia ieškovės, ši Komisijos analizė negali lemti ginčijamo sprendimo prieštaringumo, galinčio turėti įtakos jo galiojimui. Šiuo klausimu reikia priminti, kad sprendimo motyvų prieštaringumas yra pareigos motyvuoti pažeidimas, galintis turėti įtakos teisės akto galiojimui, jeigu įrodyta, kad dėl tokio prieštaringumo teisės akto adresatas negali suvokti visų ar dalies tikrųjų sprendimo motyvų ir kad dėl tos priežasties visa akto rezoliucinė dalis ar jos dalis neturi jokio teisinio pagrindo (1995 m. sausio 24 d. Sprendimo *Tremblay ir kt. / Komisija*, T-5/93, EU:T:1995:12, 42 punktas ir 2000 m. kovo 30 d. Sprendimo *Kish Glass / Komisija*, T-65/96, EU:T:2000:93, 85 punktas).

158 Nagrinėjamu atveju iš ginčijamo sprendimo 182–305 konstatuojamųjų dalių aiškiai matyti, kad Komisija įrodė ekonominį pranašumą, nes APFTE neturėjo realaus poreikio sudaryti nagrinėjamas sutartis. Ieškovės galėjo sužinoti realius ginčijamo sprendimo motyvus ir ginčyti šiuo klausimu Komisijos pateiktų vertinimų pagrįstumą, ką jos, beje, ir padarė ieškinio 141–239 punktuose ir dubliko 58–84 punktuose. Taigi ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas tik tuo atveju, jei paaiškėtų, kad šie motyvai negali pagrįsti jo rezoliucinės dalies, o tai bus nagrinėjama analizuojant ieškinio ketvirtąjį pagrindą.

159 Dėl ieškovių teiginio, kad ginčijamas sprendimas yra prieštaringas, kiek tai susiję su klausimu, ar pagal nagrinėjamas sutartis sumokėta kaina atitiko rinkos kainą, pakanka konstatuoti, jog ginčijamo sprendimo 184, 306 ir 307 konstatuojamosiose dalyse Komisija pažymėjo, kad realaus APFTE poreikio sudaryti nagrinėjamas sutartis nebuvimo pakanka ekonominiam pranašumui įrodyti ir kad ji išnagrinėjo klausimą, ar APFTE sumokėta kaina atitiko rinkos kainą, tik subsidiariai, nes *Ryanair* tokį argumentą pateikė savo pastabose per oficialią tyrimo procedūrą.

160 Vadinasi, atsižvelgiant į analizę, kuri bus atlikta nagrinėjant pirmas tris ketvirtojo ieškinio pagrindo dalis, ketvirta dalis, taigi ir visas antrasis ieškinio pagrindas, turi būti atmesti kaip nepagrįsti.

[*Praleista*]

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų

351 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovės pralaimėjo bylą, jos turi padengti savo ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

352 Remiantis Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalimi, Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. ***Ryanair DAC* ir *Airport Marketing Services Ltd* padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Europos Sąjungos Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Costeira Kancheva Zilgalvis

Paskelbta 2023 m. birželio 14 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.